12/04/2021

Η μυροβλυσία του Αγίου Νείλου και ο Όσιος Ακάκιος ο Καυσοκαλυβίτης

/ Ενορίες

Η Εκκλησία μας τιμάει σήμερα τη μνήμη του μεγάλου Αγιορείτου ασκητού, του Οσίου Ακακίου του Καυσοκαλυβίτου.

Τη σχέση του σημερινού τιμώμενου Αγίου με τον Άγιο Νείλο τον Μυροβλήτη παρουσιάζει με το παρακάτω κείμενο και το βίντεο αφιέρωμα η ενορία του Αγίου Νείλου Πειραιά.

Το οσιακό σκήνωμα του Οσίου Νείλου ενταφιάστηκε κοντά στο σπήλαιο της ασκήσεώς του από τους υποτακτικούς του με σαφή εντολή να μην φανερώσουν πουθενά τον τόπο ταφής του. Η αγιότητα του Οσίου Νείλου διαπιστώθηκε αμέσως μετά την ταφή του. Σχεδόν αμέσως μετά την κοίμησή του ο Θεός τον τίμησε με το χάρισμα της μυροβλυσίας και από τον τάφο ανέβλυζε ευώδες μύρο το οποίο από τον τόπο ταφής έφθανε μέχρι τη θάλασσα.

Για αυτόν τον λόγο και ο Άγιος Νείλος έλαβε το προσωνύμιο «Μυροβλύτης». Έτσι

το σκήνωμά του κατέστη δοχείο της χάριτος του Παναγίου Πνεύματος. Το περιστατικό αυτό έγινε ευρύτερα γνωστό με αποτέλεσμα να συρρέει κόσμος για να πάρει μύρο το οποίο θεράπευε κάθε ασθένεια. Λόγω δε του συνωστισμού πλεουμένων στο σημείο, όπου έρρεε στην θάλασσα το μύρο του Αγίου, ο τόπος εκείνος ονομάσθηκε «Καραβοστάσιον». Οι πειρατές, οι οποίοι ως γνωστόν δρούσαν στην περιοχή της Μεσογείου την περίοδο εκείνη, αντιλαμβανόμενοι την συρροή κόσμου πήγαιναν εκεί με σκοπό να αιχμαλωτίσουν και να ληστέψουν τους προσκυνητές. Έτσι επικρατούσε θόρυβος και ταραχή, κάτι που στενοχωρούσε ιδιαίτερα τους ασκητές της περιοχής. Η παράδοση αναφέρει ότι ο Όσιος Ακάκιος ο Καυσοκαλυβίτης στάθηκε απέναντι από το σπήλαιο ασκήσεως του Οσίου μας και τον ικέτευσε θερμά λέγοντάς του: «Ε Άγιε Νείλε• εσύ που ήσουνα στη ζωή σου τόσο ταπεινός και ήσυχος γιατί τώρα επιτρέπεις να γίνονται τέτοιες ακαταστασίες σε βάρος ευσεβών ανθρώπων; Δεν βλέπεις, που μετέβαλλαν σε κοσμικά τα ερημικά μας τούτα μέρη και χάσαμε την ησυχία μας και θόλωσε η προσευχή μας;». Βρήκε εύλογη, λοιπόν, την λύπη του Αγίου Ακακίου για την αλλοίωση του ησυχαστικού και ερημικού χαρακτήρα της περιοχής ο Όσιός μας και, πριν τελειώσει τα λόγια του, η ροή του μύρου σταμάτησε…

(από το βιβλίο του π. Δημητρίου Μπάτση, Ο Ιερός Ναός Αγίου Νείλου Μυροβλύτου Πειραιώς, Πειραιεύς 2016, σελ. 35)

Πηγές:

Γεωργίου Απέργη, [Πρωτοπρεσβυτέρου], Βίος και Ακολουθία του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Νείλου του Μυροβλύτου και Θαυματουργού, εκδ. Αστήρ, Αθήναι 1957, σελ. 13-14

Αρχιμανδρίτου Τίτου Καράντζαλη, Βίος και Πολιτεία του Αγίου Νείλου του Μυροβλύτου και θαυματουργού, Αθήναι 1974, σελ. 28-30

Καραχάλιου Δημητρίου, Γ., Συναξάριον των Αγίων της Αρκαδίας, εκδ. Ι.Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας, Τρίπολις 2004, σελ. 24-25

Παύλου Μοναχού Λαυριώτου, Λαυριωτικόν Αγιολόγιον, εκδ. Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας, Άγιον Όρος 2010, σελ. 360